

**გურიის ტექნოლოგიური ბანაკის
წარმომადგენლებამა ურეკში
პრეზენტაციები წარმადგინეს**

გურიის ტექნოლოგიური ბან-
აკის წარმომადგენლებმა ურეკში
პრეზენტაციები წარმომადგინეს.

5 დღის განმავლობაში მონაწ-
ილებებს შესაძლებლობა ჰქონდათ
გასცნობილება კულტურულ-
არხებულ სხვადასხვა ურანულ/
სასოფლო პრიბლებებს, რომელთა
გადაწყვეტა ტექნოლოგიური ან ინ-
ოვაციური გზით არის შესაძლებ-

ელი.
დონისძიებას სახელმწიფო რწყ-
უნებულის მოადგილე ქათევან
მოისწრაფეშილი ადგილობრივი
თვითმმართველობების წარმომადგე-
ნლებთონ ერთად დაესწრო.

ბანაკში მონაწილეობას იღე-
დნენ გურიის რეგიონში მცხოვრები
15-19 წლის მოსწავლეები.

გურიის სახელმწიფო ტექნიკური უნივერსიტეტი

უძველესი გაზეთი უახლესი ინფორმაციებით!

ბაზეთი გამოშინ
1931 წლის 5 იანვრიდან

საზოგადოებრივ - პოლიტიკური გაზეთი.
მოვლენების გამოშვება. № 30 (10441) 21 ნოემბერი 2022 წ. ფასი 80 თეთრი.

იქულებით გადაადგილებულ პირთა მხარდასაჭრად

აფხაზეთიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა სამინისტროს იმპეროთის, გურიის, რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის რეგიონებისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ტერიტორიული ორგანოს ხელმძღვანელი ნათა კოპალიანი ჩიხატაურის მუნიციპალიტეტი მცხოვრებ დევნილებს შეხვდა.

შეხვედრაზე განიხილეს აფხაზეთის მთავრობის, აფხაზეთიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა სამინისტროს სოციალური მხარდაჭრის პრიორიტეტის მიზნები და კონფიდენციალურობის სამინისტროს ნათა კოპალიანა დევნილებს მათი საჭიროების მქონე დევნილთაოვის ხელმისაწვევის შეხვდა.

შეხვედრის ბოლოს ნათა კოპალიანა დევნილებს მათი საჭიროების მქონე დევნილთაოვის ხელმისაწვევის შეხვდა.

გურიაში უწყვეტი წყალმომარაგებისთვის 125 მილიონ ლარამდე ღირებულების პრეზენტაციი ცერემონიაზე

გურიაში სახელმწიფო წყალმომარაგების გიორგი ურუმაძემ გიორგი ურუმაძემ სამსარეო ადმინისტრაციაში საქართველოს თვითმმართველობის საჭირო ქადაგის მოგარისნებული წესრიგის კომისიის დირექტორთან ალექსანდრე თევზორაძესთან და კომპანიის წარმომადგენლებთან შეხვედრა გამართა, სადაც რევინში წყლის სისტემის მოწყობის კომისიის დირექტორთან ალექსანდრე თევზორაძეს. ასევე, ადგილზე გაცენენ მიძინარე ინფრასტრუქტურულ სამუშაოებს.

ოზურგეთში ახალი პროექტის „ოზურგეთის ახალი სიცოცხლე“ განხორციელება იწყება

ოზურგეთში ახალი ტურისტული განახლების პროექტის – „ოზურგეთის ახალი სიცოცხლე“ განხორციელება იწყება, რომელიც ინფრასტრუქტურული განახლების პროცესში წარმატებული სატურინტების ჩართულობას გულისხმობას.

ამ მიზნით, ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერიასა და საქართველოს ტექნიკურუნივერსიტეტის მოწყობის ფარგლებშიც მოხდება არქიტექტურის, ურბანისტიკისა და დიზაინის ფაკულტეტის წარმატებული სტუდენტების ჩართულობა ახალი პროექტების გაფორმება. ამ მიზნებთან ერთად მიმდინარებული მუნიციპალიტეტის მერიასა და საქართველოს ტექნიკურუნივერსიტეტის მოწყობის ფარგლებშიც მოხდება არქიტექტურის, ურბანისტიკისა და დიზაინის ფაკულტეტის წარმატებული სტუდენტების ჩართულობა ახალი პროექტების განხორციელების განვითარების და შემუშავების პროცესში, – აღნიშნა, ოზურგეთის მერმა, ავთანალიტეტის ინფრასტრუქ-

ტურისტული განვითარების განვითარების და შემუშავების პროცესში, – აღნიშნა, ოზურგეთის მერმა, ავთანალიტეტის ინფრასტრუქ-

ილია და გურულები

სტატიაში ვკითხულობთ:

„თუ რამდენადა გაღვივებული გაზეთ „დროებაში“ მთავრობის საწინააღმდეგო სული და მაგრა მიმრთულება, კარგად ჩანს იმ სტატიების ჩამოთვლით, რომლებიც მოძირავა კავკასიის საცენტრო კომიტეტმა და რომელიც სხვადასხვა დროს წარდგენილი იყო ამ გაზეთში გამოსახულებლად, მაგრამ ცენტურის მიერ არ იყო დაშვებული:

ა. სახელმწოდებით: „რა დროს ბოლოშია“, მიმართულია ქართველ თავადაზნურთა გასაღიზანებლად გლეხთა ფეხების წინააღმდეგ.

ბ. სეპარატისტული ხასიათის მოწინავე წერილი, რომელიც მოუწოდეს, რომ ხელები ჩასჭიდონ ერთმანეთს.

გ. ლექსი სათაურით „ქალწულს“, სადაც რუსთა წარმოდგენილია ჩრდილოეთის ცივი ქალწულის სახით, რომელსაც წინადაღება ეძღვა ჩამოშორდეს, მოსცილდეს ჩვენს ქვეყნას (საქართველოს).

გ. ვარსკვლავებით აღნიშნული ლექსი მოუწოდებს ქართველ ხალხს აჯანყისაკენ.

დ. მოწინავე წერილი ყველაფერი ქართულის აუცილებელი შესწავლის შესახებ, რათა აღდგეს ეროვნულობა.

ე. სტატია „შეერთებული ქვეყნების მმართველობის სხვადასხვა სისტემა“, მიმართული მთავრობის წინააღმდეგ საქართველოსთან ურთიერთობაში:

ვ. ლექსი „მწყემსი“, რომელშიც ურიგდაა აღწერილი მეურ და მისი ქვეშვრდომები.

ზ. სიძლერა: „ვინა სთქა საქართველოზე, რომ ეს ლომის ბოკევრი უკვე კვდება“, მოუწოდებს ყველას შეერთებისა და მტრის წინააღმდეგ იარაღისაკვეთი.

თ. სტატია: „ვორის მაზრის სატრაპეზი“, ურიგდაა აღწერილი მაზრის უფროსის და მისი ქვეშვრდომი მოხელეების მოქმედება.“

სიმართლე გთხოვთ არცო დიდხნიანი ძიების შედეგ ვერც „მაზრის უფროსის და მისი ქვეშვრდომი მოხელეების მოქმედებას“ გავცანი და ვერც ზემოხამოთვლილ სხვა სტატიებსა და ლექსებს.

ვერგაცნობილებს შორისა სიძლერა „ვინა სთქა საქართველოზე, რომ ეს ლომის ბოკევრი უკვე კვდება“, რომელიც ივანე მაზაბეკლს უნდა ექვიმონდეს (იხ. სტატიის ეპიგრაფი), თუმცა, ერთი „დალიან მაგარი“ ლექსი, რომ არ გამხსენებოდა, შეუძლებელი იყო.

ლექსის ავტორი, ბაჩანა რაზიკაშვილია. ლექსის სრულად არა, მაგრამ დასაწყისს აუცილებლად შევახსნებ მეთხველს:

„ვინა სთქა საქართველოზე,

„ეს არის ლომი კვდებაო, ჩაუხდა ბერის ვარსკვლავი,

მალე მზეც ვაუქრებაო, თავს დასტრიალებს ყორანი, დასჩავის ზედი ზედია!“

თვალთამც დაპტზარვენ ყორანი, გამავრდი, ქართველის დედობა!

დევრმა გვიქადა კვლავაც, ბევრმა იუბნა ესაო, ბევრმა გვიკრიფა კბილები,

ჩუმად ფრანგული ლეხსაო.

ცუდად წაუხდათ ქადილი, ვერას გამოკრენენ ვეფენს, ლევან და გურულების ურთიერთობასთან.

აქვს და დარწმუნებული ვარ, შენც არ გეპარება ამაში ეჭვით: განა მიუხედავად არც თუ თანმიმდევრული თხრობისა მთავარ სათქმელს (ლირიკულ და არც თუ ლირიკულ გადახვევები რომ იქნებოდა, განა წინასწარ არ გაგაფრთხილე? თრი „გან!“ რა ამბავიათ თუ გაიფიქრე გიბოდიშებ, რა ვქნა, დიდ მცდელობა დამპირდა, ვიდრე ასე უსუალოდ მომემართა შეთვის, მოკლედ, მგრინი მოვახერხე და შეეძლი ამ ბოლო დროს ზუსტად ისე ვწერ, როგორც ვლაპარაკობ“) თუნდაც ერთხელ ავურე ვერდი!

არა, და არც ახლა ვაპირებ, მენდე!

„დროების“ დაურვის კიდევ ერთ და ჩემი აზრით, არც თუ უმნიშვნელო მიზეზს გაგანენებ/გაგაცნობ და ყველაფერს უწეროდაც მიხვდები!

ილია ჭყონიას სტატია („გურიის ცხოვრებიდამ“. (გაზეთი „დროება“, 1885. 3 ივლისი. 140). უნდა გაგანენო გაზეთ „ალიონის“ გეთხველობა).

გახსენება ქალბატონ ნელის სტატიაშიც შეიძლება და თავად „დროების“ მითითებულ ნომერშიც, თუმცა, მინდა, როგორც უკვე მრავალჯერ, გთხოვ, თუ დაგაინტერესდი ეროვნული ბიბლიოთეკის „მამარდაშვილის ციფრული კოლექციებში“ გაეცანი შესაბამის ბმულზე ([ix.http://www.nplg.gov.ge/greenstone3/library/collection/ilia/document/HASH6087a2318e2ddd9fe1353b?p.s=TextQuery](http://www.nplg.gov.ge/greenstone3/library/collection/ilia/document/HASH6087a2318e2ddd9fe1353b?p.s=TextQuery)), მიზეზი ერთადერთა, დიდ შრომა გვაქვს ჩადებული მე და ჩემ რამდენიმე კოლეგას „მამარდაშვილის კოლექციის“ ახალი სიცოცხლისთვის და მინდა ბევრმა გაიცონს!

დამანა ამ დროს ლამის 20 წლისაა და დანამდვილებით ვიცით, უკვე გამოქვეყნებული აქვს რამდენიმე ლექსი, მათ, შორის, რაც ახლა მსხვენდება, „მუხა“ და „სიძლერა, მაგრამ რასაც ვერავრით „გავისხენებ“ არის პასუხი კითხვაზე: ნეტა, სად გაეცნო ბატონი ბაჩანა ივნე მაზაბლის ცენტურის აკრძალულ ლექსეს!?

დამეთანხმეთ, კითხვა საინტერესოა, თუმცა, პასუხი არც „გურულში“ არსად ჩანს, არც ეროვნული ბიბლიოთეკის ელბაზებსა და

გამოქვეყნება, დასაწყისი

„ალიტენი“ №24-29

ნებისმიერი ადამიანივით მჭირდება მოტივირება ანუ ზომიერად შექმნა!

... და ვიდრე ჩემი მოტივირებისთვის (შექმაზე, მეორედ ენას როგორ დაგრძნება?) შესაბამის სიტყვებს ებებ მე „გურიის ცხოვრებიდამ“ ერთ აბზაცს მოვიტან ჭაშნივად:

„იქ სადაც გურიის ტურება მთა-მინდვრებზე მწვანე ნაპირებთ შორის ვეფხვით მოხატის ქვებიდან ქვებზე ანკარა ბუგაზი (ვაუშტის „ხინოს წყალი“) და მას სამხრეთის გორიდან ზვავობით დასცემს მედიური მონასტერი შემოქმედისა, ე. ი. მონასტრისავე სახლით წილებულს სოფელს შემოქმედში მოხდა იმგვარი შემთხვევა, რომელსაც საუკუნეთის ვეფხვით მოხატის გამოიდან ადგილი და არა მეცხრამეტე საუკუნის დამდებარებული გამოიბისთვის დილას ცხრა წლის „გაუტეტნული“. მაგრამ „გამლოლყებიანი“, შემოვალწარადა და თეთრ - წითური გლეხის ვაჟი ტემი შევიდა ფიჩის „მოსახიკად“ (შესაგროვებლად), მოხიკა შეაგროვა) კიდევ, ერთ ადგილს დავაროვა და მერმე ... მერმე კაცმა არ იცის, სად წავიდა სადაური, სად „აღეჭვარა საით ძირი“

ა. აქ არალირიკულად უნდა გადავუხვიონ და ერთი ჩემი საყვარელი ლექსი გავიხსნო. კი არ ვიცი რამდენად მართებული ქმდებაა, მაგრამ გამახსენდა, თქვენთვის გაზიარების სურვილმა იმძლავრა და, მამაჩემის არ იყოს „ასე პატარა სურვილზე უარი რავა უნდა ვთქვა!!“

ლექსი იმდენად ცნობილია, აგზორის დასახელებაც არ უნდა, მაგრამ პატივი უნდა ვე და დავისახელო - არჩილ სულაკაური მართლა მაგრად მიყვარს ეს ლექსი!

ზეპირადაც ვიცოდი ერთ დროს და ოთხიოდე აკორდიც მიმიშველებია წალინებისას...

განსაკუთრებით, აი ეს ორი ადგილი მიყვარს ხერ არსენებული ლექსიდან...

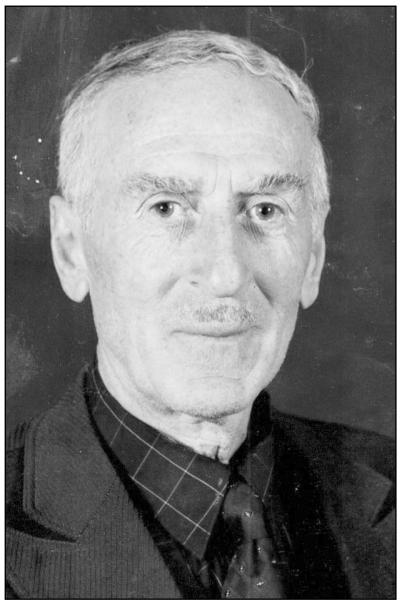
„სადაც რი სად გაფრინდა, კის ცერზე ზის ტალიო, კის შეუდგა და კის ასებეს შარბათს ოქროს ფიალით?“

და „ახლა სხვასაც დაესიზმროს სიყვარულის სიზარი და განეხვნებს ერთხელ სხვასაც კარი სამოთხისანი!“

... და რადგან ჩემი მოტივირებისთვის შესაბამის სიტყვები ნაპირია, შეწყვეტილ (არა სიძლერისა) ამონანიდს ვარილებებს:

„იცინ მხოლოდ, რომ ცას არ აუტაცნა, ქვესნელს არ ჩაუყლაბაკავს, წყალს არ წატორება, და ნადირს არ შეუკამია. ის ერთი ხმა, რომელსაც ერისას უწოდებენ და ლვითის უდირია, ასე მოგახსენებთ, რომ იგი ტყვედ გაჰყიდეს! ტყვედ თუ გაჰყიდეს, მაშინ არ იქნება გასაკარივლი, თუ რატომ კერ მიაკვლია ამ საარეკო შემთხვევის მსხვერ-პლის კავალე ადგილობრივი დაწერილი დაწერილი ფრანგული გახდა „დროების“ დაურვის ერთულობითი უწევლო საბაბი. მეორე საბაბი იყო თვით მასაბლის ველუტონი, რომელშიც გამოვიდა და მაშინ და მთავარმართობელსაც სიხვათის თავისი თავი იცნობა. სასამართლოში მიმართა საქართველოს აულეტონი მიმართა. ეს პატარა, არცო ისე მახვილგონივრულად დაწერილი ფრანგული გახდა „დროების“ დაურვის ერთულობითი უწევლო საბაბი მეორე საბაბი იყო თვით მასაბლის ველუტონი, რომელშიც გამოვიდა და მთავარმართობელი ტყვედ გაჰყიდეს. მაშინ არ იქნება გასაკარივლი, თუ რატომ კერ მიაკვლია ამ საარეკო შემთხვევის მსხვერ-პლის კავალე ადგილობრივი გამგეობამ: ამგვარ შემთხვევაში თავდაპირველ გამოსახიებლად ლევკონია საჭირო

გური სიხარულიძის ხსოვნას

ბიდან გვაჩვევდა გურულ სახონგურო თუ „საბოლოში“, სარიტუალო სიმღერებს.

ბევრებისას ბევრჯერ ვყოფილგართ „ალილოზ“ და მეზობლის ბავშვისთვის სიმღერის „ბატონებოს“ შესასრულებლად. ამ რიტუალის შესრულებაში დიდი წელილი გურის მოუძრობა, რადგან ჩვენზე უფრო იყო და მას ვუკერებდით.

გური იპოლოტეს ძე სიხარულიძე დაიბადა 1930 წლის 23 ნოემბერს – გიორგობის დღეს. სიმღერის ნიჭი მას ბავშვობიდნ გამოარჩევდა, რამდაც დიდი წელილი ბებიას ელისაბედს და მამას იპოლოტეს მოუძრევს. იპოლოტე სიხარულიძე ჯერ ცნობილ ლოტბარ არტემ ერქომაშვილთან მდეროდა, ხოლო შემდგომ იგი მისი ძმის ილარიონის რეკომენდაციით ვარდამ სიმღერიშვილის გუნდში ჩაირიცხა, მაგრამ სასამოენო. იგი არც ერთ ნამდერს ერთმანეთს არ ამსგავსებდა, მას წინაპრებიდნ პქონდა აღებული. მე და გური ერთი ოჯახის წევრები ვაყავით და ერთად შეზრდილი, კარგად გვქონდა შესისხლხორცებული გურული სიმღერის აქტი და მისი მანარები. ეს არც არის გასაკირი, რადგანაც სიმღერები ჩვენ – მე და გურის, ჩვენს დაბა – ლულუს და მერის მამაჩემბი ილარიონ სიხარულიძემ შეგვასწავლა. ამას ისიც ემატება, რომ ჩვენი ბებია – ელისაბედ მემამარნიშვილი ბავშვო-

ნის სიმღერა ბიძამ ილარიონმა შეაყვარა.

იგი სხვა სიმღერებს არც კი მდეროდა, თუმცა ცოდნით კი იცოდა.

გური პროფესიით ბუღალტერი იყო და მისი პროფესიის გამო ბევრ დაწესებულებაში მუშაობდა. უფრო მეტად მეურნეობებში მუშაობდა, რაღაც იქ ბევრი მმაკაცები ჰყვდა. ერთი ასეთი მეურნეობა იყო ნარუჯის ჩაის მეურნეობა, სადაც დირექტორი — იური მალაზინია იყო, მთავრილე მიშა ჩხარტიშვილი, ხოლო პროფესიების თავმჯდომარე მამა ცეცხლაძე. ესენი ისე იყვნენ ერთმანეთის

გური სიმღერაში მალინ კარგი მოძერალი იყო, ამიტომ ბევრ ანსამბლში ეპატიულებოდნენ. მაგრამ მან მხოლოდ „ელეს“ აირჩია და ბოლომდე ამ ანსამბლის წევრი იყო.

პარალელურად გური მდეროდა ჩემთან და მერაბ კალანდაძესთან

შეხმატებილებული, რომ სადილს ერთად გურულ ტრიოში „შალვა ჩემი“, სადაც ორი დისკი გამოვატებით

38 გურული სიმღერით.

გურის ჩაწერილი აქვს გურული სიმღერები ძველ მომღერლებთან: პოტე პაპავა, გვევან მევანაძე, კარლო ურუშაძე, მიხეილ ჩხარტიშვილი, მიხეილ გოლოტაშვილი, ამირან თოიძე, ლევან გოლოტაძე და სხვა.

მონაწილე მრავალი მსატვრული დათვალიერებებისა და ფესტივალებისა. აქვს მიღებული მრავალი ჯილდო, არის ხელოვნების ქურუმი, რომელიც მისი ავადმყოფიბის დროს სახლში გადასცა კულტურის მინისტრმა მიხეილ გიორგაძე. გურიმ 88 წელი იცოცხლა, და შეიძლება ითქვას ხალისიანად და მიზანდასახულად. მას ცველა უცვარდა და ის ცველას აფასებდა. ამიტომაც იგი რომ ვარდა დაიცვალა, კულტურის სამინისტროს და საქართველოს ფოლკლორის სასახლიდან. ძალიან ბევრი ხალხი დაესწრო გურის გასვენებას. იყო საპატიო ფარაული და გაღობდნენ საქართველოს სხვადასხვა ანსამბლები. გური გარდაიცვლა 2018 წელს.

გური დირსულად დაფარას და ღირსეულად გააცილეს დამსტრენი საზოგადოებამ ტაშის გრალში. იგი დაკრძალებული და მას დაუღირდა სახარტანი მისამართაში გადარჩენილი გურული სიმღერის აქტი და მისი მანარები. ეს არც არის გასაკირი, რადგანაც სიმღერები ჩვენ – მე და გურის, ჩვენს დაბა – ლულუს და მერის მამაჩემბი ილარიონ სიმღერულიძემ შეგვასწავლა. ამას ისიც ემატება, რომ ჩვენი ბებია – ელისაბედ მემამარნიშვილი ბავშვო-

ნის სიმღერიძესით ბევრები და მისი პროფესიის გამო ბევრ დაწესებულებაში მუშაობდა. უფრო მეტად მეურნეობებში მუშაობდა, რაღაც იქ ბევრი მმაკაცები ჰყვდა. ერთი ასეთი მეურნეობა იყო ნარუჯის ჩაის მეურნეობა, სადაც დირექტორი — იური მალაზინია იყო, მთავრილე მიშა ჩხარტიშვილი, ხოლო პროფესიების თავმჯდომარე მამა ცეცხლაძე. ესენი ისე იყვნენ ერთმანეთის

გური სიმღერიძე მალინ კარგი მოძერალი იყო, ამიტომ ბევრ ანსამბლში ეპატიულებოდნენ. მაგრამ მან მხოლოდ „ელეს“ აირჩია და ბოლომდე ამ ანსამბლის წევრი იყო.

პარალელურად გური მდეროდა ჩემთან და მერაბ კალანდაძესთან

**ნოღის ღონისძიებების
პროცესული კონკურსის
საეციალური კრიზის
გადამცა**

„ლაბანი“ გეულებით. ჩასხდნენ მანქანაში და მივიღნენ დანოშნულ ადგილას. ჭამეს, სვეს და ფულის გადახდის დროს მამა წავიდა ფულის „დღეს მე მაქს აგრე და მას არ უთხრა ისე დაგატიუროთ სადილზე. მოილაპარაკეს და წავიდნენ შეკვეთისადმის დიდი თევზი „ლაბანი“ გეულებით. ჩასხდნენ მანქანაში და მივიღნენ დანოშნულ ადგილას. ჭამეს, სვეს და ფულის გადახდის დროს მამა წავიდა ფულის „დღეს მე მაქს აგრე და მას არ უთხრა ისე დაგატიუროთ სადილზე. გურიმ 88 წელი იცოცხლა, და შეიძლება ითქვას ხალისიანად და მიზანდასახულად. მას ცველა უცვარდა და ის ცველას აფასებდა. ამიტომაც იგი რომ ვარდა დაიცვალა, კულტურის სამინისტროს და საქართველოს ფოლკლორის სასახლიდან. ძალიან ბევრი ხალხი დაესწრო გურის გასვენებას. იყო საპატიო ფარაული და გაღობდნენ საქართველოს სხვადასხვა ანსამბლები. გური გარდაიცვლა 2018 წელს.

გური დირსულად დაფარას და ღირსეულად გააცილეს დამსტრენი საზოგადოებამ ტაშის გრალში.

იგი დაკრძალებული და მას დაუღირდა სახარტანი მისამართაში გადარჩენილი გურული სიმღერის აქტი და მისი მანარები. ეს არც არის გასაკირი, რადგანაც სიმღერები ჩვენ – მე და გურის, ჩვენს დაბა – ლულუს და მერის მამაჩემბი ილარიონ სიმღერულიძემ შეგვასწავლა. ამას ისიც ემატება, რომ ჩვენი ბებია – ელისაბედ მემამარნიშვილი ბავშვო-

ნის სიმღერიძესით ბევრები და მისი პროფესიის გამო ბევრ დაწესებულებაში მუშაობდა. უფრო მეტად მეურნეობებში მუშაობდა, რაღაც იქ ბევრი მმაკაცები ჰყვდა. ერთი ასეთი მეურნეობა იყო ნარუჯის ჩაის მეურნეობა, სადაც დირექტორი — იური მალაზინია იყო, მთავრილე მიშა ჩხარტიშვილი, ხოლო პროფესიების თავმჯდომარე მამა ცეცხლაძე. ესენი ისე იყვნენ ერთმანეთის

გური სიმღერიძე მალინ კარგი მოძერალი იყო, ამიტომ ბევრ ანსამბლში ეპატიულებოდნენ. მაგრამ მან მხოლოდ „ელეს“ აირჩია და ბოლომდე ამ ანსამბლის წევრი იყო.

პარალელურად გური მდეროდა ჩემთან და მერაბ კალანდაძესთან

„ლაბანი“ გეულებით. ჩასხდნენ მანქანაში და მივიღნენ დანოშნულ ადგილას. ჭამეს, სვეს და ფულის გადახდის დროს მამა წავიდა ფულის „დღეს მე მაქს აგრე და მას არ უთხრა ისე დაგატიუროთ სადილზე. გურიმ 88 წელი იცოცხლა, და შეიძლება ითქვას ხალისიანად და მიზანდასახულად. მას ცველა უცვარდა და ის ცველას აფასებდა. ამიტომაც იგი რომ ვარდა დაიცვალა, კულტურის სამინისტროს და საქართველოს ფოლკლორის სასახლიდან. ძალიან ბევრი ხალხი დაესწრო გურის გასვენებას. იყო საპატიო ფარაული და გაღობდნენ საქართველოს სხვადასხვა ანსამბლები. გური გარდაიცვლა 2018 წელს.

გური დირსულად დაფარას და ღირსეულად გააცილეს დამსტრენი საზოგადოებამ ტაშის გრალში.

იგი დაკრძალებული და მას დაუღირდა სახარტანი მისამართაში გადარჩენილი გურული სიმღერის აქტი და მისი მანარები. ეს არც არის გასაკირი, რადგანაც სიმღერები ჩვენ – მე და გურის, ჩვენს დაბა – ლულუს და მერის მამაჩემბი ილარიონ სიმღერულიძემ შეგვასწავლა. ამას ისიც ემატება, რომ ჩვენი ბებია – ელისაბედ მემამარნიშვილი ბავშვო-

ნის სიმღერიძესით ბევრები და მისი პროფესიის გამო ბევრ დაწესებულებაში მუშაობდა. უფრო მეტად მეურნეობებში მუშაობდა, რაღაც იქ ბევრი მმაკაცები ჰყვდა. ერთი ასეთი მეურნეობა იყო ნარუჯის ჩაის მეურნეობა, სადაც დირექტორი — იური მალაზინია იყო, მთავრილე მიშა ჩხარტიშვილი, ხოლო პროფესიების თავმჯდომარე მამა ცეცხლაძე. ესენი ისე იყვნენ ერთმანეთის

გური სიმღერიძე მალინ კარგი მოძერალი იყო, ამიტომ ბევრ ანსამბლში ეპატიულებოდნენ. მაგრამ მან მხოლოდ „ელეს“ აირჩია და ბოლომდე ამ ანსამბლის წევრი იყო.

პარალელურად გური მდეროდა

